

ת"פ 3005/02/12 - מדינת ישראל נגד אשר שמעון אזולאי

בית משפט השלום בנצרת

07 יולי 2014

ת"פ 3005-02-12 מדינת ישראל נ' אזולאי(עציר)

בפני כב' השופטת יפעת שיטרית
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אשר שמעון אזולאי (עציר)

נוכחים:

בשם המאשימה: עו"ד דניאלי

בשם הנאשם: עו"ד אברהם שי - סנגוריה ציבורית

הנאשם: בעצמו [הובא באמצעות שב"ס]

כן נוכחות שתי המשמורניות נשוא הבקשה לחילוט ערבויות - הגב' ס ח והאם א מ.

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות ובמסגרת הכרעת דין שניתנה בעניינו ביום 8.12.13 בעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1972 (להלן: "חוק העונשין"). יצוין, כי הנאשם זוכה מחמת הספק מהעבירה המקורית שיוחסה לו בכתב האישום שעניינה, סחיטה בכוח, ותחת זאת, כאמור, הורשע בעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש.
2. כפי שנקבע בהכרעת הדין (ראה סעיף 119 להכרעת הדין) הרי שהוכחו חלק מן העובדות המפורטות בכתב האישום ואשר עניינן אירוע התקיפה של הנאשם במתלון והחבלות שנגרמו למתלון בעטיה. יחד עם זאת, לא הוכח היסוד השלישי המצטבר להוכחת עבירת הסחיטה בכוח שיוחסה לנאשם. עוד נקבע, כי הוכח מעבר לכל ספק סביר אירוע התקיפה של הנאשם את המתלון כמיוחס בכתב האישום וגרימת החבלות למתלון, כמיוחס

עמוד 1

בסעיף 10 לעובדות כתב האישום (ראה סעיף 114 להכרעת הדין).

3. בנסיבות אלו וכעולה מעובדות כתב האישום, בין הנאשם למאור איטח (להלן: "המתלונן"), היכרות מוקדמת על רקע היות המתלונן בעלים של פיצריה בעיר בית שאן. עוד עולה, כי על רקע חוב כספי שנותר הנאשם חב למתלונן פנה המתלונן אל הנאשם מספר רב של פעמים בבקשה, כי יחזיר לו את יתרת החוב, אולם הנאשם דחה אותו בתירוצים שונים.

4. עוד עולה, כי ביום 27.1.12, בשעות הצהריים, התקשר הנאשם אל המתלונן מספר פעמים, תוך שהוא משנה מידי פעם את קולו והציע לו בלעג ספות, מכשירי טלויזיה ועוד, מבלי שהתכוון בפועל להחזיר למתלונן את יתרת החוב. המתלונן, אשר חש, כי הנאשם דוחה אותו בהצעות סרק ואף מזלזל בו, התרגז והחל לקלל את הנאשם בטלפון.

5. כן עולה, כי בשעות הערב של אותו יום 27.1.12, הציע אשר בן סימון, חברו של הנאשם (להלן: "אושיק") למתלונן לערוך מפגש בין השניים, כביכול על מנת לפייס ביניהם. המתלונן נענה להצעה, אסף ברכבו (להלן: "הרכב") את אושיק וביחד נסעו לבית הנאשם. משהגיעו לכיכר הסמוכה לפינת ג' בבית שאן, ביקש אושיק, כי המתלונן יעלה איתו לבית הנאשם, הסמוך למקום. המתלונן, אשר חשש, בחר שלא לעלות לביתו של הנאשם ונותר לחכות ברכב. בחלוף מספר דקות, הגיעו אושיק והנאשם סמוך לרכב. הנאשם נכנס לרכב והמתלונן החל בנסיעה איטית סביב הכיכר, מאחר וביקש לפנות את הנתיב לרכב אחר שעמד מאחוריו.

6. או אז, החל הנאשם להכות את המתלונן באגרופים. המתלונן ניסה להגן על פניו בידי ועזב את הגה הרכב. כתוצאה מכך, סטה הרכב מנתיבו, התנגש במדרכה וכבה. הנאשם פתח את דלת הרכב, יצא ממנו ועזב במהירות את המקום.

7. כתוצאה מהמכות שהפליא בו הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות בפניו והוא סבל מכאבי ראש ושיניים.

8. עוד יצוין, כי לבקשת ב"כ הנאשם הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. שירות המבחן התבקש להתייחס בתסקירו לסוגיית הרשעת הנאשם בדין. תסקיר כאמור, מונח בפניי.

טיעוני המאשימה לעונש

9. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, אשר התקבל וסומן ת/1. כן הוגש עותק מכתב האישום ומגזר הדין נשוא ת"פ (שלום קריות) 748/05, אשר התקבל וסומן ת/2. כתב אישום וגזר דין נשוא ת"פ (שלום טבריה) 36229-02-10, התקבלו במאוחד וסומנו ת/3. כתב האישום וגזר הדין נשוא ת"פ (שלום נצרת) 12151-03-10 התקבלו במאוחד וסומנו ת/4 ופרוטוקול ועדת שחרורים מיום 19.10.06

10. במסגרת טיעוניו לעונש ציין בא כוח המאשימה, כי האינטרס החברתי המוגן אשר נפגע מביצוע העבירה הוא ערך שלמות גוף האדם. כן הפנה לנסיבות ביצוע העבירה. בנסיבות אלו טען, כי לאירוע קדם תכנון מוקדם וכי אין עסקינן באירוע ספונטני. עוד טען, כי בהתאם להכרעת הדין, המניע לביצוע העבירה הוא כעס הנאשם על המתלונן אשר עלב בו ובחירת הנאשם לפתור את הסכסוך באופן אלים. כן הפנתה המאשימה לשאט הנפש העולה מן הפסיקה כלפי אלה הבוחרים ליישב סכסוכים באופן אלים. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

11. עוד הדגיש ב"כ המאשימה, כי כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן חבלות בפניו ומכאוב. כן ציין, כי בשל העובדה ולפיה, אירוע התקיפה התרחש בזמן שהמתלונן נהג ברכב, הרי שהנזק שהיה צפוי להיגרם הינו גדול.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

12. בנסיבות אלו טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

13. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה הפנה ב"כ המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולמסקנותיו, כמו גם לגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, באשר מדברים הם בעד עצמם. כן הדגיש, כי עניין לנו בנאשם אשר מעולם לא נטש את דרך העבריינות וכי לחובתו 13 הרשעות קודמות, רובן ככולן בגין עבירות אלימות ואיומים. עוד הדגיש, כי הנאשם ביצע את העבירה דנן שעה שעונש מאסר מותנה חב הפעלה בן 10 חודשים תלוי ועומד בעניינו, מאסר אשר כבר הוארך על ידי בית משפט. דא עקא, כי לא היה בכך כדי להרתיע את הנאשם מלבצע את העבירה שביצע כאן. כן הפנה ב"כ המאשימה לעובדה, כי הנאשם זכה כבר בעבר למידת הרחמים מבית המשפט וכן מוועדת השחרורים ואולם הוא שב לדרכיו האלימות להן הוא מתכחש בפני שירות המבחן.

14. לפיכך, טוענת המאשימה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם קרוב לקצהו העליון של מתחם העונש ההולם, זאת בנפרד מהפעלת המאסר המותנה. כן ציין, כי הנאשם היה נתון במעצר מיום 28.1.12 - 28.3.12 ושחרר בתנאים מגבילים אשר צומצמו פעם אחר פעם.

15. עוד הדגיש ב"כ המאשימה, כי זיכוי הנאשם מעבירת הסחיטה אין משמעותו, כי הנאשם דיבר אמת. בהכרעת הדין קבע ביהמ"ש, כי אין הוא נותן אמון בגרסת הנאשם. בנסיבות אלו, טען ב"כ המאשימה, כי הנאשם ניהל הגנת בדים והיא הסיבה שהביאה להימשכות ההליכים ולפיכך, אין לשקול את חלוף הזמן כנסיבה לקולא.

16. כן טען ב"כ המאשימה, כי אין בנמצא כל סיבה המצדיקה את חפיפת חלק מהמאסר המותנה, באשר עסקין במאסר מותנה אשר הוטל על הנאשם בשנת 2005 וכי מאז שב הנאשם והורשע שלוש פעמים.

17. בנסיבות אלו, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר למאסר בפועל שיושת, וכן להשית מאסר מותנה ממושך ומרתיע ולחייב את הנאשם בתשלום פיצוי הולם למתלונן.

טיעוני הנאשם לעונש

18. במסגרת טיעונו לעונש ראה לאבחן ב"כ הנאשם את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה מנסיבות המקרה שבפניו. כן הדגיש ב"כ הנאשם, כי עסקין בנאשם בן 42, נשוי, המצוי כעת בהליך פרידה, וכי בעת האחרונה בני הזוג נתונים בניסיון לאיחוי הקרעים שביניהם. עוד הדגיש, כי לנאשם 2 ילדים קטינים בגילאים 9 ו-14 וכי יש לו תאומות מנישואיו הקודמים. עוד צוין, כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא.

19. באשר לנסיבות ביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, כי החבלה שנגרמה בשל מעשי הנאשם הינה במדרג הנמוך ביותר וכי המתלונן לא נזקק לכל טיפול רפואי בעטיה.

20. ב"כ הנאשם הפנה עוד לאסופת פסיקה הדנה במקרים חמורים יותר מהמקרה דנן ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה. בהקשר זה טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה לבין עונש מאסר בפועל אשר יכול וירוצה על דרך עבודות שירות.

21. באשר לנזק שעלול היה להיגרם טען ב"כ הנאשם, כי נסיעת המתלונן הייתה בתוך מעגל התנועה במהירות איטית. לפיכך, אין עסקין בסיכון גבוה כטענת המאשימה.

22. כן הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה מיום 28.1.12 ועד ליום 29.3.12 וכי מאז הוא נתון במעצר בית. אכן, בשלב מסוים התאפשר לנאשם לצאת לעבודה, אך כל העת הוא היה בפיקוח איזוק אלקטרוני, על המשמעויות הקמות מכך.

23. עוד טען ב"כ הנאשם, כי אין לזקוף לחובת הנאשם את בחירתו לנהל את משפטו, אשר במקרה דנן הוכחה כבעלת הצדקה. עוד הדגיש, כי הנאשם התייצב לכל הישיבות, לא התבקשו דחיות ולפיכך, אין לזקוף את חלופת הזמן והימשכות ההליכים לחובת הנאשם. כן הדגיש, כי הנאשם נתון משך שנתיים וחמישה חודשים במעצר בית, על ההשלכות המשפחתיות והרוחביות הקמות מכך.

24. עוד במסגרת טיעוניו ערך ב"כ הנאשם השוואה בין האמור בתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של הנאשם לבין התסקיר לעונש שהוגש, כאמור. לדידו, האמור בתסקיר לעניין העונש עושה עוול לנאשם במידה רבה.

25. באשר לעברו הפלילי של הנאשם הדגיש בא כוחו, כי הפעם האחרונה בה עסק הנאשם בפשיעה רלוונטית הייתה בשנת 2005, שם גם הושת המאסר המותנה הרלוונטי לעניינו. עוד טען, כי אין זה ראוי וצודק להפעיל את המאסר המותנה בנסיבות המקרה דנן ולפיכך, יש לבחור בדרך של ביטול הרשעת הנאשם בדין ובחירה בענישה בדמות צו של"צ או צו מבחן. בהקשר זה הדגיש, כי לבית המשפט הסמכות לדחות את המלצות שירות המבחן ושלא לאמץ ובכך לאפשר לנאשם לעלות על דרך המלך ולחזור למוטב.

26. כן טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם שם קץ לחיי הפשע, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בגיליון הרשעותיו הקודמות, מעוניין לטפל בילדיו ולשקם את משפחתו ויש לאפשר לו לעשות כן, על דרך השתת צו של"צ והעמדתו בפיקוח של שירות המבחן.

27. כן הוגשו טיעונים משלימים בכתב לעניין העונש, עותק מתסקיר המעצר וטבלת פסיקה.

28. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם לביטול הרשעת הנאשם בדין, ולהשתת צו של"צ ועונשים נלווים. עוד טען, כי למתלונן לא נגרם שום נזק, כך גם לא לרכבו, ובכל אופן הנאשם נעדר מקורות כלכליים למעט קצבת מ"ל מתוכה הוא משלם מזונות בסך 3,000 ₪.

29. לחילופין, עתר ב"כ הנאשם, כי אם בית המשפט ימצא לנכון להפעיל את המאסר המותנה, כי אז יפעילו בחופף לעונש המאסר שיושת.

30. בדבריו בפניי הדגיש הנאשם, כי הוא נתון משך 29 חודשים במעצר בית, לרבות איזוק אלקטרוני, ובכך יש די. הנאשם פירט אודות התנאים המגבילים שהושתו עליו והקשיים אליהם נקלע בשל כך. הנאשם ציין עוד, כי הוא אינו עובד ומתקשה לפרנס את ילדיו, מרוחק מהם וכי אחיותיו תומכות בו.

31. הנאשם ציין עוד, כי הוא עבר טיפול במשך 8 חודשים אצל שירות המבחן של "שליטה בכעסים" ומבקש, כי בית המשפט יתן לו הזדמנות. כך הדגיש, כי ישנו סיכוי לשקם את התא המשפחתי וביקש את עזרת בית המשפט. הנאשם ציין עוד, כי הוא מכיר את החיים בבית הסוהר והוא מבקש שלא לחזור לשם. הנאשם שב וביקש, כי בית המשפט יסייע לו ויתן לו הזדמנות.

32. במסגרת השלמת טיעוניו לעונש בכתב, ציין ב"כ הנאשם, כי לאחר ניהול הליך הוכחות זוכה הנאשם מהעבירה שעניינה, סחיטה בכוח והורשע בעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

33. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם בן 42, נשוי המצוי כעת בהליכי פרידה ואב לארבעה ילדים בגילאים 14 ו- 9 ותאומות בגיל 15 מנישואיו הקודמים. כך ציין, כי הנאשם סיים 11 שנות לימוד ושירת בצבא שירות צבאי מלא במשמר הגבול.

34. ב"כ הנאשם טען, כי על אף חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, הרי שמעשיו מצויים ברף הנמוך ביותר של עבירת התקיפה החבלנית בפרט ובעבירות האלימות בכלל. כך טען, כי למתלונן לא נגרם כל נזק משמעותי וכי הממצא העיקרי לחבלתו של המתלונן הייתה בעדותו של רס"ב בודהנה אשר מסר בהודעותיו ובעדותו בבית המשפט, כי ראה שמתחת לשפתו העליונה של המתלונן בחלקה הפנימי ישנה שריטה, זאת בנוסף לעדותו של המתלונן, כי שן אחת מתנדנדת לו. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי אף אחת מהחבלות הללו לא תועדה לא בצילום ולא בתיעוד רפואי ומכך ניתן ללמוד, כי החבלות הינן כה פעוטות ושוליות אשר לא הצדיקו פנייה לקבלת טיפול רפואי ותיעוד בצילום. לדידו של ב"כ הנאשם, ניתן ללמוד זאת גם מגישתו של החוקר בודהנה לממצא על סמך התנהלותו לאחר שהבחין באותה שריטה. לאור האמור לעיל, טען ב"כ הנאשם, כי עסקינן בחבלה ממדרג הנמוך ביותר שקיים בעבירה זו.

35. כך טען ב"כ הנאשם, כי בנסיבות העניין ולאור העובדה, כי כנגד הנאשם תלוי עומד עונש מאסר מותנה שהינו חב הפעלה, יהיה זה בלתי מידתי בנסיבות העניין להרשיע את הנאשם ולהפעיל את המאסר המותנה ויש אפוא להימנע מלהרשיעו בדיון. לחלופין טען, כי יש לקבוע כי כל עונש שיוטל על הנאשם יחפוץ לתקופת המאסר המותנה, אם בית המשפט יחליט להפעילו. כך הדגיש, כי תקופת מאסר זו לבדה בלתי פרופורציונאלית בהשוואה לחומרת העבירה הנדונה במקרה זה ובנסיבותיה.

36. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, טען ב"כ הנאשם באשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם והדגיש, כי במקרה זה על אף שעבירת התקיפה החבלנית מוגדרת כעבירה חמורה, הרי שיש לבחון את מתחם העונש ההולם על סמך הנסיבות הקלות, באופן יחסי, במקרה זה, ביחס למקרים אחרים.

37. כך שב והדגיש ב"כ הנאשם, כי מעשה התקיפה במקרה דנן הוא ברף הנמוך ביותר של עבירת התקיפה החבלנית ולא נגרם כל נזק מהותי למתלונן למעט החבלות הזניחות שתוארו לעיל.

38. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שב"כ הנאשם הפנה לטבלת פסיקה שהוגשה מטעמו וטען בהקשר זה, כי המקרים נשוא הפסיקה אליה הפנה חמורים יותר מהמקרה דנן. לטענת הנאשם במקרים כגון דא מטילים בתי המשפט ענישה אשר אינה כוללת בחובה מאסר בפועל כלל ועד מאסר בפועל אשר מרוצה על דרך עבודות שירות.

39. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם, כי לאור העובדה, כי עסקינן בתקיפה שהינה

במדרג הנמוך ביותר, הרי שלא היה צפוי להיגרם כל נזק מהותי למתלונן. כך טען בהקשר זה, כי למתלונן לא נגרם כל נזק מהותי מביצוע העבירה.

40. עוד טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

41. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ומיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, הדגיש ב"כ הנאשם, באשר לנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברח מיום 28.1.12-29.3.12 ובהמשך שהה במעצר בית מיום 29.3.12 ועד ליום זה, דהיינו, למעלה משנתיים. כך טען, כי תנאים אלו הביאו לקשיים רגשיים ופיזיים בקרבו של הנאשם. בהקשר זה, הפנה ב"כ הנאשם לעולה מתסקיר המעצר המשלים שהוגש בעניינו של הנאשם. עוד טען, כי יחסי הנאשם עם רעייתו עלו על שרטון בתקופה בה רעייתו הייתה המשמורנית של הנאשם. כך הדגיש, כי הנאשם מעוניין להיות קרוב לילדיו וליטול חלק בטיפול בהם וכי שליחתו למאסר בפועל תקשה על מצבם הרגשי של ילדיו ותביא לענישה מוגברת בנסיבות המקרה דנן.

42. כך טען ב"כ הנאשם, כי מסקנת שרות המבחן ולפיה, ניסיונו של הנאשם לחזור לחיים נורמטיביים נובע אך בשל חששו מעונש של מאסר בפועל, הינה מוטעית ואינה מסתמכת על עובדות, אלא על תחושות, כמו גם, על היסטוריה של התנהלות הנאשם בעברו מול תקופת פיקוח בה היה. כך טען, כי אז הנאשם היה צעיר ולא הצליח להתמודד עם כללים של פיקוח שרות המבחן, מצב השונה כיום. כך טען, כי כיום הנאשם נוטל אחריות על חייו ואין לזקוף לחובתו את העובדה ולפיה הוא שולל את המעשים בהם הורשע. כך טען, כי הנאשם מכבד את החלטת בית המשפט להרשיעו והעובדה שהוא מצוין, כי לתפיסתו הוא לא תקף את המתלונן, אין פרושה, כי אין הנאשם נוטל אחריות על חייו. כך הוסיף, כי העובדה, כי הנאשם מנסה לבצע מהפך בחייו מצביעה על כך, כי עסקינן באדם בוגר המסוגל להפנים את הצורך בשינוי בחייו.

43. כן טען ב"כ הנאשם, כי הוכח עם מתן הכרעת הדין, כי ניהול הליך שמיעת הראיות היה הכרחי להגנת הנאשם ואף הביא לזיכויו מעבירה של סחיטה בכוח. בנסיבות העניין, טען ב"כ הנאשם, כי אין יהיה זה ראוי לשקול לחובת הנאשם את רצונו לקבל את יומו בבית המשפט.

44. עוד הפנה ב"כ הנאשם לקורות הנאשם בילדותו, למצוקות ולקשיים אליהם ועמם גדל במשפחתו הגרעינית, כמפורט בטיעונו שם. עוד הדגיש כי הנאשם הדרדר במשך השנים לעשייה עבריינית אולם עתה הוא מעוניין לצאת ממעגל הפשיעה, לנסות ולשקם את חייו ולפתוח דף חדש. עוד הדגיש את חלופי הזמן הניכר מעת ביצוע העבירה, שעה שזו בוצעה ביום 27.1.12 היינו לפני למעלה משנתיים ימים בהם שהה הנאשם במעצר בית.

45. באשר לסוגיית אי ההרשעה, עתר ב"כ הנאשם שלא להרשיע את הנאשם במקרה דנן ובכך שלא להידרש להפעלת המאסר המותנה חב ההפעלה שמשכו 10 חודשים. בהקשר זה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

עוד בהקשר זה טען, כי מן הראוי במקרה זה לבחון את סוגיית הפגיעה בנאשם שלא בדרך המקובלת בה בוחנים בדרך כלל סוגיה כזו באשר לאנשים שהמשך חייהם עלול להיפגע מחמת ההרשעה. במקרה דנן, הפגיעה הצפויה בנאשם נוכח הפעלת מאסר מותנה אשר אינו מידתי בהתייחס לסוג העבירה בגינה הוא מופעל, תהא בלתי מידתית בנסיבות העניין. כך הדגיש, כי התוצאה של הפעלת מאסר מותנה זה יש בה כדי לפגוע בנאשם מעבר לנדרש בהקשר לעבירה של תקיפה חבלנית כאשר החבלה היא במדרג הנמוך וללא כל התייחסות של תיעוד רפואי או אחר. גם בהקשר זה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

46. כך עתר ב"כ הנאשם להימנע מלחייב את הנאשם בתשלום קנס, נוכח מצבו הכלכלי הקשה.

47. לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם שלא להרשיע את הנאשם בדין ולהפנות אותו לשירות המבחן כך שתוגש תוכנית של"צ בעניינו. לחלופין עתר, כי אם בית המשפט יחליט להרשיע את הנאשם בדין, כי אז יקבע, כי עונש המאסר המותנה יופעל בחופף לכל עונש מאסר שיושת על הנאשם. כן עתר, כי העונש אשר יושת על הנאשם יהיה ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם בהתאם לנסיבות לקולא שהוזכרו לעיל וכי עונשו של הנאשם יבוא בדמות מאסר מותנה בלבד.

תסקיר שירות המבחן

48. מהתסקיר עולה, כי עסקינן בנאשם בן 42, נשוי ואב לשני ילדים בגילאים 9 ו-14, המשולבים במסגרות חינוכיות. עוד עולה, כי הנאשם שיתף את שירות המבחן בכך שהוא נמצא בהליכי פרידה מרעייתו, כאשר ברקע מעצר הבית הארוך שהיה נתון בו וקונפליקטים רבים בין בני הזוג מתקופה זו. עוד צוין, כי כיום הנאשם שוהה במעצר בית לילי באיזוק אלקטרוני בבית אימו, המתגוררת בבית שאן.

49. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. עוד עולה, כי הנאשם סיים 11 שנות לימוד בבית ספר תיכון בבית שאן. הרקע להפסקת הלימודים היה רצון הנאשם להתפרנס. בגיל 18 התגייס הנאשם לצבא ושירת שירות צבאי מלא במשמר הגבול. לדבריו, על רקע אירועי הר הבית הוא ישב בכלא צבאי לתקופה של 3 חודשים בשל התנהגות בלתי הולמת. עוד עולה, כי הנאשם עבד כעצמאי בשוק של בית שאן ובתקופה האחרונה, עם פתיחת חלון במעצר הבית, הוא עובד בעבודות מזדמנות. הנאשם ציין, כי הוא התנסה בשימוש בחשיש מספר פעמים בתקופת שירותו הצבאי, אך אינו משתמש בחומרים ממכרים יותר מעשרים שנה.

50. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי לחובת הנאשם 13 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, איומים, משחקים אסורים ועוד, וכי לאורך השנים נגזרו עליו עונשי מאסר מותנים, התחייבות כספית וקנסות. בשנת 2003 הוטל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים ובשנת 2005 נדון הנאשם לעונש מאסר בפועל בן 15 חודשים. כן הוטל מאסר מותנה אשר הוארך בשנת 2011 ואשר הינו חב הפעלה כיום.

51. באשר לעבירה דנן, הנאשם אישר, כי היה נוכח באירוע, אך לדבריו, הוא לא תקף את המתלונן ולא פגע בו.

52. שירות המבחן התרשם מאדם אשר לאורך חייו הבוגרים נחשף והיה שותף לעבריינות ולפשע. שירות המבחן התרשם מדפוסים כוחניים, כאשר האלימות פורצת לעיתים, כתוצאה מקושי בוויסות דחפיו התוקפניים ולעיתים מהווה אמצעי להשגת מטרות שונות. במקרה דנן, הנאשם רואה עצמו כקורבן של המערכת המשפטית והחוקית בשל סטיגמת "העבריין" הממשיכה לדבוק בו. מחוסר יכולת הנאשם לקחת אחריות על החלקים האלימים שבהתנהגותו, מעריך שירות המבחן, כי קיים קושי להפנים את המורכבות של התנהגותו, כולל ההיבטים האלימים שבאו לידי ביטוי בכתב האישום.

53. הנאשם שיתף את שירות המבחן ברצונו לערוך שינוי בחייו. לדבריו, תקופת מעצר הבית הייתה מחד קשה ביותר, אך מאידך, עימתה אותו עם חייו והביאה למקום בו הוא מבין, כי הוא חייב לבצע שינוי אמיתי ומעמיק בדרך בה בחר. ממידע שקיבל שירות המבחן אודות הנאשם בתקופת פיקוח המעצר הוא למד, כי הנאשם הצהיר על מוטיביציה ראשונית וצער מהתנהלותו הבעייתית בעבר אולם, בנושאים הקשורים ביחסים במשפחתו, הנאשם נמנע מלשתף בעובר עליו.

54. שירות המבחן התרשם ממספר גורמי סיכון להישנות התנהגויות דומות: קיומן של עבירות דומות בעבר, אי לקיחת אחריות על העבירה, דפוסים של התנהגות אנטי חברתית, תקופת מבחן של שנה וחצי אצל שירות המבחן ועונשים שונים אשר הוטלו על הנאשם במהלך השנים אשר לא הביאו להפסקת מעורבותו הפלילית.

55. להערכת שירות המבחן, הבעת רצונו של הנאשם לערוך שינוי בחייו כתוצאה "מחשבון נפש" ומתקופת מעצר בית ארוכה, מושפעת משיקולים של רווח והפסד סביב משפטו. בשקלול כל אלה, שירות המבחן מתרשם, כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינו גבוה ברמת חומרה גבוהה.

56. לאור כל האמור לעיל, בא שירות המבחן בהמלצה להשית על הנאשם ענישה מרתיעה אשר תשים גבול מוחשי למעשים תוקפניים בעתיד ונמנע מהמלצה לאי הרשעתו בדיון.

דין

57. כאמור, הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות ובמסגרת הכרעת דין שניתנה בעניינו ביום 8.12.13 בעבירה שעניינה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

58. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10/7/12 ולפיכך, חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בעניין זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

59. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

60. עיון בעובדות המקרה דנן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום ואת העבירה בה הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקינן באירוע אחד בזיקה לדרישת הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

61. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, כאמור, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

62. באשר לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו ראוי, כי נדגיש, כי במעשי הנאשם מגולמת פגיעה בשלמות גופו של הפרט, בכבוד הפרט ובשלום הציבור. מעשי הנאשם, מלמדים על פגיעה של ממש בערכים מוגנים אלו, שעה שהנאשם תקף את המתלונן באגרופים, על רקע חוב כספי שנותר הנאשם חב למתלונן.

63. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות ועל כך, כי יש להחמיר בענישה בעבירות כגון דא.

כך ראה בע"פ 6867/06, **בוטרוס עזאם נ' מדינת ישראל** (12.10.08), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"19. על עבירות אלימות דובר רבות בתקופה האחרונה בבית משפט זה, וזאת לאור החשש כי תופעה זו הולכת ומתפשטת בחברה הישראלית, כאשר אנו עדים לא אחת לפתרון סכסוכים בדרכי אלימות ואף להפעלת אלימות בעבור עניינים של מה בכך. מוסכם על כולם כי על בית המשפט, אשר בתוך עמו הוא יושב, להירתם למאבק בנגע האלימות באמצעות הטלת עונשים מרתיעים בעבירות אלימות. וכך אמרתי באחת הפרשות:
"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות

מעין אלה" (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.07)).
ובפרשה אחרת ציינתי:

"בימים אלה, בהם נגע האלימות פושה בחברה, מחייבת תכלית ההרתעה בדין הפלילי העברת מסר ברור ליחיד ולרבים, ועל כן, ככלל, מצדיקה היא הטלת עונש מאסר על עבריינים מסוגו של המערער. ענישה כאמור נדרשת גם על מנת להגן על הציבור באמצעות הרחקת העבריין האלים, בבחינת "ובערת הרע מקרבך" (לעניין החומרה היתרה הננקטת בעניינם של עברייני אלימות ראו למשל: ע"פ 10444/06 עייני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 25.4.07); ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.7.05))" (ע"פ 5409/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 25.9.07)).

64. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ראה רע"פ 7734/12, **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), שם נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף את המתלונן בכך שהכה אותו בראש ובעין. הנאשם תקף את המתלונן 2 בכך שהכה באגרוף בפניו והכה בראשו באמצעות בקבוק. הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

65. כן ראה רע"פ 3622/11, **ישראל נ' מדינת ישראל** (27.5.11), שם נדחתה בקשת רשות הערעור של הנאשמים, אשר הורשעו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, כאשר התנפלו על המתלונן (שוטר) וחבטו בו יחד בכל חלקי גופו. לאחר שהמתלונן ניסה להימלט, הנאשמים רדפו אחריו, המשיכו לתקוף אותו, הפילוהו ארצה ובעטו בצלעותיו ובבטנו. על הנאשמים הוטלו 3 חודשי מאסר בפועל אשר רוצו על דרך עבודות שירות.

66. כן ראה ע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12, **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (20.2.13), שם נדחה ערעורה של הנאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת הוטלו 4 חודשי מאסר אשר רוצו על דרך עבודות שירות.

67. כן ראה ת"פ (פ"ת) 48414-09-13, **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14), שם הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כן הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

68. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ראוי לחזור ולהדגיש, כי מעשי הנאשם הינם פרי תכנון מוקדם וכי אין עסקינן באירוע ספונטני נעדר תכנון כאמור. כן תצוין העובדה, כי עסקינן בנאשם, אשר הינו בוגר ובר דעת אשר הבין את אשר עשה. כן ראוי לציין, כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן חבלות של ממש וכי עלול היה להיגרם למתלונן נזק פיזי חמור עוד יותר מכפי שנגרם לו. כך יצוין, כי הנאשם היה המבצע העיקרי של

המעשה והוא האחראי הבלעדי לתוצאות מעשיו. עוד ראוי לציין, כי הנאשם תקף את המתלונן כאשר זה נהג ברכב בכיכרה של עיר וכי יכול היה להיגרם נזק חמור יותר נוכח נסיבות אלו והמסוכנות הטמונה בהם.

69. מאידך, ראוי לציין, כי עסקינן במעשה אשר הינו פשוט במהותו וכי מבלי להקל באלה ראש לא נגרמו למתלונן נזקים חמורים בעטיו, זאת מבלי להקל ראש בחבלות שנגרמו. עוד יצוין, כי בסופו של יום לא נגרם נזק של ממש לרכב המתלונן וכן לא נעלמה מעיני טענת ב"כ הנאשם אשר מוצאת את ביטויה גם בתשתית הראייתית שהוצגה כי המתלונן נהג במהירות איטית סביב הכיכר נוכח טיבו וטבעו, בהתייחס לנזק הצפוי ומידתו של זה.

70. בנסיבות העניין, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, כפי שפורטה בהרחבה לעיל ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 4 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו גם על דרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש הראוי לנאשם

71. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

72. סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא ויש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

73. בהקשר זה ראוי להפנות לעברו הפלילי של הנאשם, כפי שהוא מקבל את ביטויו בגיליון הרשעותיו הקודמות אשר הוגש לעיוני. בהקשר זה, יודגש כי כפי העולה מהגיליון ת/1 הרי שלחובת הנאשם הרשעות קודמות בגין עבירות שעניינן, היזק לרכוש במזיד, החזקת מקום לשם זנות, חי על רווחי אדם העוסק בזנות, איומים, דרישת רכוש על ידי אדם מזוין, עבירות סמים, תקיפה סתם, העלבת עובד ציבור, תקיפת סתם של בת זוג, תגרה במקום ציבורי, משחקים אסורים ועוד. עוד יצוין, כי ההרשעה האחרונה נרשמה לחובת הנאשם ביום 3.5.12 בגין עבירה שעניינה היזק לרכוש במזיד. זאת ועוד, עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי הנאשם ריצה בעבר תקופת מאסר בפועל במשך 15 חודשים וכן הושתו עליו עונשים שונים בדמות מאסרים מותנים, חיובו בחתימה על התחייבות כספית, בתשלום קנס והעמדתו בפיקוח שירות המבחן. מהאמור לעיל עולה, כי עסקינן במי שהוא רצידיביסטי ומי ששב לפגוע פעם אחר פעם בציבור על דרך עשייתו העבריינית.

74. לא זו אף זו, הנאשם ביצע את העבירה כאן שעה שעונש מאסר מותנה בן 10 חודשים אשר הושת עליו בת"פ 748/05 של בית משפט השלום בקריות ואשר הוארך בת"פ 36229-02-10 של בית משפט השלום בטבריה תלוי ועומד בעניינו. בנסיבות אלו, הרי שעסקינן במאסר מותנה אשר חב הפעלה על המשמעויות והנפקויות הקמות מכך. יחד עם זאת, גם בעובדה זו לא היה כדי להרתיע את הנאשם מלבצע את העבירה שביצע כאן.

75. עוד ראוי להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, בשים לב לליבתו ולהמלצה המובאת בסופו. בהקשר זה יצוין, אך בקליפת אגוז, כי שירות המבחן התרשם ממספר גורמי סיכון להישנות התנהגויות דומות בעתיד וכי הסיכון להישנות עבירות דמות הינו גבוה ברמת חומרה גבוהה. בסופו של יום שירות המבחן בא לכלל המלצה, להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה אשר תשים גבול מוחשי למעשיו התוקפניים של הנאשם בעתיד ואף נמנע מלבוא בהמלצה לאי הרשעתו בדין.

76. מאידך ראוי להדגיש, את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את נסיבותיו המשפחתיות, כפי שהן נפרשו בהרחבה בטיעוני בא כוחו לעונש, בדברי הנאשם בפני ובתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו. עוד יצוין כי עסקינן בנאשם בן 42 נשוי, אב ל- 4 ילדים וכי הנאשם מעוניין לטפל בילדיו, ליטול חלק בחייהם ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך.

77. כן תצוין התקופה הממושכת והארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים שעה שקודם לכן שהה במעצר מאחורי סורג ובריח. בהקשר זה לא נעלמו מעיני ההשלכות והקשיים הרחביים שנגרמו לנאשם ולבני משפחתו בעטייה של תקופה זו, כפי שהדבר פורט בהרחבה לעיל. כך לא נעלם מעיני מצבו הכלכלי של הנאשם וההשלכות אשר היו לשהייתו בתנאים מגבילים על מטה לחמו.

78. עוד יצוין רצונו של הנאשם להעלות את מתווה חייו על דרך המלך ולערוך שינוי בחייו בעבורו ובעבור ילדיו. סוגיה זו מקבלת את ביטויה גם בתסקיר שירות המבחן שהוגש אולם ראוי להדגיש, כי שירות המבחן מתרשם כי רצונו של הנאשם לערוך שינוי בחייו נובע משיקולים של רווח והפסד סביב משפטו. עוד ראוי לציין את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה שעה שזו נעברה, כאמור, בחודש ינואר 2012 ואולם לא נעלמו מעיני ההליכים אשר התקיימו במסגרת תיק זה ושמיעת הראיות אשר ארכה זמן לא קצר.

79. כאמור, ב"כ הנאשם עתר בפני להימנע מלהרשיע את הנאשם בדין ולבטל את הרשעתו כאמור, נוכח העובדה, כי עונש מאסר מותנה אשר הינו חב הפעלה תלוי ועומד בעניינו וכדי להימנע מלהפעילו, תוצאה אשר אינה מידתית בנסיבות העניין לאור נסיבות המקרה מחד, והעובדה, כי מדובר במאסר מותנה ממושך, מאידך. סוגיה זו ומשכו של המאסר המותנה לא נעלמו מעיני. יחד עם זאת, מעשיו של הנאשם חמורים הם וראויים הם לכל גנאי ודורשים הם ענישה מוחשית. עוד ראוי לציין את עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, הרצידיוויסטיות העולה ממנו והעובדה כי גם במאסר מותנה אשר כבר הוארך פעם אחת ואשר הפך חב הפעלה לא היה כדי להרתיעו מלבצע את העבירה שביצע כאן.

80. אינני סבורה, כי בנסיבות אלה יהא זה בלתי מידתי להפעיל את המאסר המותנה ואין מקום להימנע מלהרשיע את הנאשם בדין כדי להימנע מלעשות כן. לא זו אף זו ואך כהערת אגב אעיר, כי המתווה העונשי בו מזמין אותי לילך ב"כ הנאשם, יש בו כדי לסטות ממתחם העונש ההולם אשר ראיתי לקבוע לעיל ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין הרי שניתן לעשות כן אך בשל סיכויי שיקום. סיכויים אלו אינם בעניינו ולא התרשמתי כי עסקינן בסיכויים של ממש אשר בשלהם ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם כמבואר לעיל. גם שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה לבטל את הרשעת הנאשם בדין ולא הונחה כל המלצה בדבר ענישה שיקומית במהותה בעניינו

של הנאשם. בנסיבות אלו אציין שניים, ראשית - אין בנמצא נימוקים של ממש לביטול הרשעת הנאשם בדין, ואף שירות המבחן לא בהמלצה בתסקירו להימנע מהרשעה כאמור. לא מצאתי הצדקה לעשות כן ולפיכך יש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה. שנית כאמור, הענישה אליה עותר ב"כ הנאשם סוטה היא לקולא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שראינו לקבוע לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם זה. כאמור, הענישה אליה עותר ב"כ הנאשם חורגת היא ממתחם העונש ההולם אשר ראינו לקבוע לעיל ואין מקום לעשות כן אלא בשל קיומם של סיכויי שיקום, סיכויים אשר אינם בנמצא בענייננו. בהקשר זה יודגש, כי גם שירות המבחן לא התרשם מקיומו של רצון שיקומי אמיתי ומשמעותי בענייניו של הנאשם וכאמור התרשם כי רצון הנאשם לערוך שינוי בחייו מושפע משיקולים של רווח והפסד. זאת ועוד, הנאשם לא השתלב בכל הליך שיקומי טיפולי שורשי ואין בשילוב הנאשם בפיקוח מעצר של שירות המבחן די בהקשר זה.

81. בנסיבות אלו ונוכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף הבינוני-גבוה של מתחם העונש ההולם שקבענו.

82. לא נעלמה מעיני עמדתה העונשית של המאשימה, כפי שפורטה לעיל. יחד עם זאת, עמדה זו חורגת לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם זה.

83. סוגיה נוספת הדרושה הכרעתנו הינה סוגית הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד בענייניו של הנאשם ואשר הינו חב הפעלה. נוכח עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם, הרצידיביוסיות העולה ממנו, העובדה כי לא היה בעונש מאסר מותנה אשר תלוי ועומד בענייניו ואשר כבר הוארך כדי להרתיעו מלבצע את העבירות שביצע כאן, הרי שסבורה אני כי מקום להפעיל את עונש המאסר המותנה כך שחלקו הארי יופעל במצטבר לעונש המאסר בפועל שיושת על הנאשם. יחד עם זאת, נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצוקותיו, מצבו הכלכלי, נסיבותיו המשפחתיות, שהייתו בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, הרי שיש בכל אלה כדי לעלות בבחינת "נימוקים שירשמו" אשר בשלהם ראוי כי חלק מסוים מתקופת המאסר בפועל תרוצה בחופף לעונש המאסר בפועל שיושת כך שבסופו של יום תושת על הנאשם תקופה מידתית ומאוזנת המשקללת נכונה את מקבץ הנסיבות לחומרא ולקולא הקמות במקרה דנן.

84. עוד ראוי להשית על הנאשם מאסר מותנה אשר יהא כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. כן ראוי לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן אולם גם סכום זה צריך להיות מידתי ולשקלל מחד את מהות המעשים שביצע הנאשם והחומרה הגלומה בהם ומאידך, מבלי להקל בהם ראש, העובדה כי אין עסקינן בתקיפה המצויה ברף הגבוה והחמור של עבירות האלימות והעובדה כי לא נגרמו למתלונן חבלות חמורות ביותר, מבלי להקל ראש באלה שנגרמו.

85. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 748/05 של בית משפט השלום בקריות ואשר הוארך בת"פ 36229-02-10 של בית משפט השלום בטבריה, כך ש- 7 חודשים ממנו ירוצו במצטבר לעונש המאסר בפועל שהושת ו- 3 חודשים בחופף לו, כך שהנאשם ירצה סך הכל 15 חודשי מאסר בפועל.

מתקופה זו תנוכה התקופה בה שהה הנאשם במעצר בגין תיק זה החל מיום 28.1.12 ועד ליום 29.3.12.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, וירשע בגין אחת מאלה.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן מאור איטח (עד תביעה מס' 1) בסכום של 3,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלונן בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לסוגיה זו כבר התייחסתי בעבר. אכן ישנו כך לכאורה כפל מקום בו מחד הנאשם שוה במעצר מאחורי סורג ובריח מכח ההליכים נשוא תיק זה, ובד בבד ישנם מקרים בהם הוגש כתב אישום נפרד בגין הפרת הוראה חוקית ומתנהלים הליכים מכח התיקים הנפרדים שעניינם הפרת הוראה חוקית. ברי, כי לא ינוכו כפל ימים, היינו, ימי מעצר כאן, וככל שיורשע הנאשם ויושת עליו עונש מאסר בפועל בתיק הפרת הוראה חוקית לא ינוכו ימי המעצר גם שם. יחד עם זאת, מקום בו טרם נגזר דינו ככל שייגזר דין, מכח תיקי הפרת הוראה חוקית, הרי שהנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריח מכח ההליכים נשוא תיק זה, ולפיכך יש לנכות את ימי מעצר בגין שהייתו כאמור. ממילא יובהר, כי ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר בפועל מכח תיקי ההפרה הרי ששם לא ינוכו ימי המעצר שנוכו כאן.

עמוד 15

אשר על כן, אני מורה כי מתקופת מעצר בפועל כאמור ינוכו התקופות הנוספות בהן שהה הנאשם במעצר בגין ההליכים נשוא תיק זה בלבד. הודעה בעניין זה תוגש על ידי ב"כ הצדדים בתוך 5 ימים מהיום, ולעיוני בעוד 7 ימים מהיום. וככל שתהיה מחלוקת בין הצדדים תהייה החלטה כנדרש.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

תקופת המאסר אשר הושתה על הנאשם אינה ארוכה, אם כי אין עסקינן בחודשים ספורים אשר הותרת הנאשם מאחורי סורג ובריח תאיין את הדיון בערעור ככל שיוגש ערעור כאמור. לא זו אף זו, הנאשם נתון במעצר עד תום ההליכים המשפטיים, בהתאם להחלטת כב' השופטת עדי במביליה נוכח הפרת תנאים אשר נרשמו לחובת הנאשם. בנסיבות הענין ולאור פסיקת בימ"ש העליון שעה שאין עסקינן בתקופת מאסר בת חודשים ספורים, ומאידך הנאשם כאמור נתון במעצר עד תום ההליכים, הרי שדין הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית בזאת.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

המזכירות תביא בדחיפות בפני חברתי כב' השופטת במביליה.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה לחילוט ערבויות אשר הושתו על הנאשם מכח החלטת שחרור שניתנה בענייניו שעה שהנאשם שוחרר בתנאים מגבילים. כך יוער כי מונחות בפניי 4 ערבויות מסוג בקשה זו, האחת ערבון כספי במזומן בסך 2,000 ₪, ערבות עצמית שחתם הנאשם בסך 10,000 ₪ ושתי ערבויות צד ג' אשר נחתמו על ידי המשמורניות לסירוגין הגב' סמדר חג'בי אחות הנאשם ואימו הגב' מסעודי אזולאי.

הבקשה שבפניי הינה בהמשך לבקשה לעיון חוזר אשר הוגשה על ידי המאשימה, נוכח הפרת תנאים שנרשמה לחובת הנאשם. בהקשר זה אין לי אלא להפנות לנימוקי הבקשה ולהחלטת כב' השופטת עדי במביליה אשר דנה בבקשה לעיון חוזר ואשר הורתה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים כנגדו.

יוער כי מהות ההפרה הינה שהיית הנאשם במתחם חדר המדרגות הסמוך לדירת האם, זאת מחוץ לדירה ובניגוד להחלטה שניתנה. יחד עם זאת, ראוי לציין כי אין עסקינן בהפרה בוטה מבלי להקל בראש אשר עניינה שהיית ברחובה של עיר או הפרה בעלת חומרה נוספת ויתרה מבלי להקל ראש בהפרה המונחת בפנינו.

ב"כ הנאשם עותר שלא לחלט מי מן הערבויות, שעה שלדידו עסקינן בהפרה טכנית במהותה וכן הפנה לעובדה כי הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים נוכח העובדה כי עסקינן במי שהיה משוחרר בתנאים מגבילים משך תקופה של שנתיים וחצי על הקשיים הקמים מכך. מנגד הפנה ב"כ המאשימה לשורת הפרות התנאים שנרשמו לחובת הנאשם משך תקופת מעצר הבית, בקשות לעיון חוזר שניתנו בענייניו, והחלטות בימ"ש.

בנסיבות העניין, לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים וערכתי איזון בין כל אלה, באתי לכלל מסקנה כי יש לחלט את הערבון הכספי במזומן בסך 2,000 ₪ אשר הופקד על ידי הנאשם להבטחת מילוי תנאי שחרורו וכן יש להפעיל חלק מערבות העצמית עליה חתם הנאשם להבטחת מילוי תנאי שחרורו, ערבות בסך 10,000 ₪ כאשר ממנה את רואה להפעיל סך

של 5,000 ₪ בלבד.

מנגד, בנסיבות העניין ונוכח האיזון הצריך בין האינטרסים השונים, אינני רואה להפעיל את ערבות צד ג' שנחתמה על ידי מי מן המשמורניות. באתי למסקנה זו נוכח מהות ההפרה מבלי להקל בה ראש משך התקופה הניכרת בה שהה הנאשם במעצר, הקשיים שנלוו לכך והסיבה אשר בשלה יצא הנאשם מדירת האם מבלי שיש בכך כדי ליתן הצדקה למעשה כגון זה, וחילוט העירבון הכספי, הפעלת מחצית הערבות העצמית שחתם הנאשם נותנים מחד מזור למהות ההפרה ולאינטרס הציבורי, ומאידך נותנים ביטוי למכלול הנסיבות הצריכות לעניין.

סופו של יום, הערבות הכספי במזומן בסך 2,000 ₪ יחולט.

הנני מורה על הפעלת ערבות העצמית בסך 10,000 ₪ באופן חלקי כך ש- 5,000 ₪ יחולטו ויופעלו.

ערבויות צד ג' אינן מופעלות כאמור.

מובהר בזאת כי לאור גזר דינו של הנאשם שעה שהסתיימו ההליכים בעניינו, האיזוק האלקטרוני בטל בזאת. הערבות היינו המשמורניות, מופטרות מערבותן.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו למנהלת האיזוק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית, שופטת

הוקלדעלידימירבכהן